

THƯ NGỎ

GỬI ĐẠI BIỂU QUỐC HỘI – NHÀ SỬ HỌC DƯƠNG TRUNG QUỐC

Kính thưa ông Dương Trung Quốc,

Trước hết, cho phép tôi được gửi tới ông lời chúc mừng nồng nhiệt nhất khi ông lại một lần nữa được cử tri tín nhiệm và bầu vào Quốc Hội khoá mới.

Như ông đã biết, ông là một trong những người nhận được bức thư tố cáo khi tôi lần đầu tiên gửi qua mạng Internet đến các cơ quan hữu quan vào ngày 21/4/2008. Cho đến nay, ông đã nhận được đầy đủ 53 lần gửi thư tố cáo của tôi (từ ngày 21/4/2008 đến ngày 23/12/2009 là 20 lần và từ ngày 21/3/2011 đến nay là 33 lần), và vì vậy có lẽ tôi không cần phải nhắc lại nội dung thư tố cáo của mình ở đây nữa.

Thưa ông, bất chấp việc tôi gửi thư tố cáo công khai đến hàng ngàn địa chỉ trong và ngoài nước (trong đó có đầy đủ các cơ quan hữu quan ở Việt Nam như Quốc Hội, Chính Phủ, Mặt Trận TQVN, Viện Kiểm Sát NDTC, Toà Án NDTC, Bộ Công An, báo chí, v.v.) như vậy, hiện nay những người có trách nhiệm vẫn phớt lờ việc giải quyết và đưa ra câu trả lời thoả đáng về vụ việc. Đây là những lý do khiến họ không thể dễ dàng bắt và tống cổ tôi vào tù như lần trước:

- 1) Câu chuyện của chúng tôi có thể tách làm hai vụ việc, đó là (1) tôi tố cáo tội ác của các ông Nông Đức Mạnh, Nguyễn Tấn Dũng, Hoàng Trung Hải và (2) ông Nguyễn Minh Triết đứng đằng sau ủng hộ và chỉ đạo vợ chồng tôi tố cáo tội ác của 3 ông trên đây từ tháng 8/2008 cho đến khi tôi bị bắt vào ngày 25/12/2009. Vụ thứ nhất thì chúng tôi không có bằng chứng gì (ngoài những lời khai của vợ tôi, một nhân chứng của vụ việc, người nằm trong đường dây ma tuý của ông Hoàng Trung Hải), và người ta có thể bất chấp tất cả để bắt giam hai vợ chồng tôi với tội danh vu khống (mặc dù từ cuối năm 2008 Bộ Chính trị đã chỉ định Ban Chuyên án để điều tra vụ việc và đến tháng 6/2009 thì Ban Chuyên án đã kết thúc điều tra với đầy đủ bằng chứng như chúng tôi đã cáo buộc).ⁱ Vụ thứ hai, việc ông Nguyễn Minh Triết chỉ đạo chúng tôi tố cáo, muốn bắt chúng tôi thì người ta phải điều tra trước đã. Để làm điều đó, người ta phải tổ chức cuộc đối chất giữa vợ tôi và ông Triết. Ngoài ra, chúng tôi có những nhân chứng chắc chắn sẽ đứng về phía chúng tôi, đặc biệt là (1) ông Ngô Quận, Đại tá, nguyên Phó Giám đốc Công An Quảng Trị, hiện nay đã nghỉ hưu ở Tp Đông Hà và (2) ông Ngô Văn Tiểu, nguyên Giám đốc Công an Quảng Trị, nay là Thiếu tướng, Phó Tư lệnh Cảnh sát Cơ động. Ông Quận cũng là nạn nhân của ông Triết, sau khi tôi bị bắt và khai ra vai trò của ông Triết, đồng thời Nhật ký của tôi có tiết lộ việc ông Quận đã sao chép được toàn bộ chứng cứ (trong đó có cả chứng cứ phạm tội của ông Triết) mà ông Triết đã mua từ Ban Chuyên án, ông Triết đã đe dọa ông Quận và buộc ông Quận phải chuyển trả toàn bộ số tiền mà trước đây ông Triết đã chuyển cho ông Quận (để cho vợ chồng tôi) cũng như tất cả tiền bạc của chúng tôi mà lúc ấy ông Quận đang giữⁱⁱ;

ⁱ Nếu điều tra nghiêm túc người ta có rất nhiều đầu mối, chẳng hạn bắt đầu từ vụ ông Hoàng Trung Hải giết tay trợ lý người Quy Nhơn (Bình Định) của mình từ thời ông ta còn làm Tổng Giám đốc EVN.

ⁱⁱ Hiện nay, ông Nguyễn Minh Triết vẫn đang nắm giữ toàn bộ tiền của mồ hôi nước mắt của vợ chồng tôi, khiến chúng tôi (2 vợ chồng và 3 đứa con thơ dại) đang phải sống chui rúc vật vờ ở nhà bà ngoại vợ tôi từ

- 2) Đầu tháng 9/2009, một số đại sứ quán nước ngoài (sau khi tôi gửi thư tố cáo lần thứ năm và được nhà chức trách Việt Nam cho phép) đã cử người vào gặp vợ tôi để tìm hiểu thực hư vụ việc. Mặc dù lúc đó, theo chỉ đạo của ông Triết, vợ tôi đã nói (đối) với họ là trong câu chuyện chỉ có một phần sự thực, nhưng chỉ cần các đại sứ quán này công khai thừa nhận việc người của họ từng vào Quảng Trị gặp vợ tôi (như đề nghị của tôi trong bức thư gửi cho họ) cũng đủ khiến bất kỳ ai vẫn còn “băn khoăn” về câu chuyện phải nghĩ lại. Lúc ấy, hậu quả đối với nhà chức trách là khó lường;
- 3) Hầu hết các sỹ quan cao cấp trong Bộ Công an đều đã biết đến câu chuyện của vợ chồng tôi (ngay sau khi tôi mới gửi thư tố cáo lần thứ năm thôi – 31/8/2009 – mà đã có nhiều đoàn sỹ quan cao cấp của Bộ CA vào Quảng Trị để gặp trực tiếp vợ tôi). Sau khi tôi gửi thư tố cáo lên mạng lần thứ 21 ngày 21/3/2011 vừa rồi, nhiều đoàn sỹ quan Công an cao cấp ở Hà Nội và một số tỉnh thành đã đến Quảng Trị gặp vợ tôi (cùng các lãnh đạo Công an Quảng Trị, trong đó có cả người trong Ban Chuyên án điều tra vụ việc của tôi trước đây), họ đã động viên chúng tôi không chỉ về mặt tinh thần mà còn cả vật chất. Vì vậy, những người có trách nhiệm thật khó mà ép họ phải làm những điều độc ác, hèn hạ và trái đạo lý;
- 4) Ban Chuyên án điều tra vụ việc của tôi sau khi tôi bị bắt ngày 25/12/2009 vẫn đang theo dõi vụ việc của chúng tôi, kể cả phía Viện Kiểm sát ND tỉnh (hiện họ vẫn thường xuyên gặp gỡ vợ tôi). Họ cũng đã làm việc với ông Ngô Quận, người đóng vai trò trung gian giữa vợ chồng tôi và ông Nguyễn Minh Triết. Vì vậy, với việc vợ tôi viết Bản Cam Đoan đồng thời ký và điem chỉ vào các lá đơn tố cáo, Ban Chuyên án cũng chưa biết hành xử thế nào cho phải đạo. Bắt vợ chồng tôi thì không được và không đành, vì vụ việc đã quá rõ ràng. Cứ cho là chúng tôi “vu khống” các ông Nông Đức Mạnh, Nguyễn Tấn Dũng, Hoàng Trung Hải đi, thì việc ông Triết đứng đằng sau chỉ đạo chúng tôi tố cáo tội ác của ba ông này là hoàn toàn có thể kết luận được, với việc ông Ngô Quận khẳng định (thậm chí còn có thể đưa ra bằng chứng là các cuộc điện thoại được ghi âm). Còn nếu tiến hành điều tra tội ác của ba ông kia thì Ban Chuyên án ở Quảng Trị chưa đủ “tâm” (mặc dù đằng sau họ còn có những sỹ quan cao cấp ở Hà Nội từng chỉ đạo vụ bắt tôi trước đây), nhưng nếu thành lập Ban Chuyên án mới (phải có sự đồng ý của Bộ Chính trị) thì dứt khoát không thể bỏ qua họ. Mặt khác, nếu điều tra thì chắc chắn sẽ tòi ra nhiều bộ mặt mới, ấy là ông Nguyễn Phú Trọngⁱ, ông Nguyễn Sinh Hùng, v.v. (như kết quả điều tra của Ban Chuyên án năm 2009 đã cho thấy). Lúc đó, xét xử công khai thì không được, xử lý nội bộ cũng chẳng xong (chuyện đấu đá nội bộ vô cùng phức tạp, bởi ai mà chẳng ít nhiều tai tiếng), chưa kể người ta sẽ buộc phải chi ra một số tiền lớn để mua sự im lặng của Ban Chuyên án mới, điều khó khả thi vào lúc này.

đầu năm 2009 đến nay (10 con người thuộc 4 thế hệ đang phải chen chúc trong một ngôi nhà cấp 4 rộng chưa đầy 60m²). Gần ba năm qua, dù vợ chồng con cái tôi chịu đủ đường cơ cực nhưng ông Triết vẫn quyết không chịu trả tiền cho chúng tôi. Việc chúng tôi tố cáo như thế này một phần cũng là vì chúng tôi không còn con đường nào khác.

ⁱ Với cương vị Tổng Bí thư, Chủ tịch Quốc Hội, Chủ tịch Hội đồng Bầu cử Trung ương, ông Nguyễn Phú Trọng đã phù phép để biến con quý đội lột người Hoàng Trung Hải thành “Đại biểu Quốc Hội” khoá XIII, đại diện cho ý chí và nguyện vọng của nhân dân.

Tóm lại, Bộ Chính trị hiện đang lâm vào tình thế tiến thoái lưỡng nan về vụ việc của vợ chồng tôi. Vì vậy, họ cứ bất chấp tất cả, ngồi xồm trên pháp luật và dư luận, để mặc cho tôi tố cáo.

Thưa ông, chúng tôi là những kẻ thấp cổ bé họng, không còn cách nào khác mà buộc phải gửi thư tố cáo qua đường Internet như thế này. Tôi biết ông là một trí thức nổi tiếng, một người vẫn đầu đầu trước vận mệnh của nước nhà, tôi tha thiết đề nghị ông chuyển đến những người có trách nhiệm (Bộ Chính trị)ⁱ thông điệp rõ ràng như sau:

- 1) Nếu các vị không có câu trả lời nghiêm túc, thoả đáng và thuyết phục về vụ việcⁱⁱ, tôi [DTQ] sẽ đưa nó ra công khai ra trước Quốc Hội trong phiên họp toàn thể và yêu cầu Quốc Hội thành lập một Ủy ban Điều tra độc lập để tiến hành điều tra vụ việc. Đây là một vụ việc vô cùng nghiêm trọng (**với đầy đủ chữ viết tay, chữ ký và điểm chỉ của cả hai vợ chồng**) và tôi đã nhận được tới lần thứ 53, cùng một loạt địa chỉ của các cơ quan hữu quan (Bộ Công an, Viện Kiểm sát NDTC, Toà án NDTC, Chính phủ, các báo đài của trung ương, v.v), vì vậy tôi không thể chấp nhận một lời giải thích dễ dãi, lấp liếm cho qua chuyện được. Ngoài ra, thời gian qua người tố cáo còn dịch sách và viết báo, phải là một người có năng lực trí tuệ bình thường và ổn định mới có thể làm nổi những công việc đòi hỏi nhiều về trí óc như thế. Tóm lại, mọi dữ kiện và suy luận đều dẫn tới một khả năng duy nhất: đây là một vụ việc có thực;
- 2) Nếu các vị thừa nhận vụ việc, và để đổi lấy việc tôi [DTQ] cam kết sẽ không đưa nó ra công khai trước Quốc Hộiⁱⁱⁱ, tôi yêu cầu quý vị (1) xử lý nội bộ những người phạm tội (đặc biệt là ông Hoàng Trung Hải), cho họ “rút êm” khỏi cương vị của mình, và (2) đưa ra một lộ trình cải cách dân chủ cho đất nước, trước hết là bắt đầu với việc sửa đổi toàn diện bản Hiến pháp hiện hành trong dịp này.

Đối với những trường hợp như ông Nguyễn Phú Trọng, người không thể đảm đương vai trò Chủ tịch nước và dẫn dắt đất nước trong giai đoạn mới, có thể đưa ra một giải pháp dung hoà là ông Trọng tiếp tục nắm giữ chức vụ cao nhất của hệ thống chính trị trong giai đoạn quá độ khoảng 1 - 2 năm (tối đa là 2 năm rưỡi) trước khi bản Hiến pháp mới có hiệu lực và một bộ máy nhà nước mới ra đời. Người Việt Nam vốn giàu lòng vị tha và chính các giá trị tự do, dân chủ sẽ giúp cho quá trình hoà hợp và hoà giải dân tộc diễn ra nhanh chóng và êm thấm.

Tuy đây là bức thư ngỏ nhưng tôi chỉ gửi cho ông và một số vị nhân sỹ, trí thức tên tuổi mà tôi biết địa chỉ, vừa đủ để cho những người am hiểu nắm được sự việc, vừa không gây ra quá nhiều ồn ào và tạo sức ép cho ông. Nếu cá nhân ông không thể làm được gì nhiều, tôi đề nghị ông hãy gửi nó cho các vị đại biểu Quốc Hội khác và phối hợp hành động với

ⁱ Ông nên chuyển bức thư này ngay cho họ.

ⁱⁱ Không thể cứ một hai là tôi bị “tâm thần” mãi được. Trong thời gian mà người ta nói là tôi bị bệnh “tâm thần hoang tưởng dai dẳng” ấy, tôi đã dịch hai cuốn sách về học thuật với ngót nghìn trang dịch (cuốn *Friedrich Hayek: Cuộc đời và sự nghiệp* do NXB Trí thức ấn hành tháng 6/2007 và cuốn *Kinh tế học thể chế: Trật tự xã hội và chính sách công* mà tôi vừa công bố qua đường Internet) đồng thời còn cấp tập cho ra đời ba “tác phẩm” quan trọng khác là ba đĩa con hoàn toàn khoẻ mạnh (11/2006; 12/2008 và 4/2011). Với việc vợ tôi viết Bản Cam Đoan xác nhận tôi hoàn toàn bình thường và thừa nhận vai trò chính của cô ấy, chẳng lẽ người ta sẽ lại khẳng định là vợ tôi cũng bị “tâm thần” nốt chác!?

ⁱⁱⁱ Xin nhấn mạnh với ông là những người liên quan rất sợ nếu có vị đại biểu nào đó khảng khái (chưa cần họ phải tỏ ra dũng cảm) đưa vụ việc ra trước diễn đàn Quốc Hội, vì một khi quả bom đã nổ rồi thì không còn gì mà nói nữa.

họ. Qua đây, tôi cũng tha thiết đề nghị ông và các vị nhân sỹ, trí thức khác là trong trường hợp phương án trên đây vẫn không xong, tôi rất mong họ tạo điều kiện cho tôi được công khai thư tố cáo của mình, hoặc chí ít là giúp công khai việc tôi gửi thư tố cáo đến những địa chỉ có trách nhiệm.¹ Khi ấy, nhà chức trách không thể không giải quyết vụ việc. Dù không muốn chút nào nhưng tôi không sợ phải vào tù. Nếu không ngăn chặn được đoàn tàu tội ác đã mất phanh kia, chắc chắn việc làm của tôi cũng sẽ khiến cho hành trình tự huỷ diệt của nó diễn ra chóng vánh hơn. Lẽ phải thuộc về chúng ta; sau lưng chúng ta chắc chắn là có nhiều người đang ngấm ngầm ủng hộ, dù xuất phát từ nhiều lý do mà họ chưa thể lên tiếng vào lúc này; vì vậy, các ông, cũng như tôi, không việc gì phải e dè, sợ sệt cả. Ngược lại, chính những kẻ liên quan không chịu quay đầu lại mới đáng phải lo sợ.

Đây là chuyện vô cùng hệ trọng của đất nước. Chúng ta không ảo tưởng nhưng đồng thời cũng không được phép để vượt mất một cơ hội lịch sử như thế này. Ông đang đứng trước một sứ mệnh hết sức cao cả và trọng đại. Vì vậy, tôi mong ông hãy xem xét vụ việc một cách nghiêm túc và thể hiện trách nhiệm cao nhất của mình trước Tổ Quốc, trước nhân dân, đồng thời chuẩn bị tinh thần trước những bài lung lạc, cám dỗ tiềm tàng từ phía những người liên quan. Sự thừa nhận xứng đáng sẽ đến với ông khi ông biết đặt trách nhiệm của một bậc hiền sỹ trước non sông đất nước lên trên lợi ích cá nhân của mình.

Chúc ông luôn dồi dào sức khoẻ, hạnh phúc và hoàn thành tốt trọng trách mà cử tri và nhân dân đã tin tưởng phó thác.

Xin trân trọng cảm ơn ông.

Quảng Trị, 24/7/2011

Lê Anh Hùng

GHI CHÚ:

Ngoài vị Thủ tướng bất tài, bất nhân, vô liêm sỹ, đã bán linh hồn cho quỷ và vãn lý lợm “bám trụ” với chiếc ghế Thủ tướng để tiếp tục gieo rắc tai ương cho đất nước, quý vị có thể hình dung ra phần nào mức độ ảnh hưởng của con quỷ Hoàng Trung Hải đến cuộc sống hàng ngày của mình qua những thông tin sau:

Theo Quyết định số 1476/QĐ-TTg ngày 25/8/2011 của Thủ tướng Chính phủ thì PTT Hoàng Trung Hải được giao những nhiệm vụ:

¹ Tôi biết việc này cũng không đơn giản chút nào. Đơn cử, Bản Kiến nghị ngày 10/7/2011 của các nhân sỹ, trí thức gây xôn xao dư luận như thế mà ông Chủ nhiệm Văn phòng Quốc Hội vẫn thân nhiên mà rằng “cá nhân tôi và Ủy ban TVQH chưa nhận được Bản Kiến nghị đó...” dù đã được gửi tới qua đường chuyển phát nhanh từ ngót một tuần trước đấy. Vì vậy, tôi cũng mong các ông hãy hiểu cho tình cảnh của tôi và tìm cách nào đấy giúp tôi công khai bức thư tố cáo của mình trong trường hợp cần thiết. Tôi nói “trong trường hợp cần thiết” vì thực lòng tôi không muốn làm to chuyện, gây ảnh hưởng xấu cho đất nước; tôi cũng không muốn “trả thù” ai cả và luôn đặt lợi ích quốc gia lên trên hết. Việc tố cáo ồn ỹ như thế này chẳng qua là cực chẳng đã thôi.

- a) Giúp Thủ tướng Chính phủ trực tiếp theo dõi, chỉ đạo các lĩnh vực công tác trong khối kinh tế ngành và phát triển sản xuất bao gồm: nông, lâm, ngư nghiệp, công nghiệp, thương mại - xuất nhập khẩu, xây dựng, giao thông vận tải, tài nguyên và môi trường.
- Chỉ đạo bảo đảm năng lượng và tiết kiệm năng lượng.
 - Các dự án đầu tư trọng điểm quốc gia và các dự án nhóm A có nguồn vốn đầu tư từ ngân sách nhà nước.
 - Các khu kinh tế, khu công nghiệp, khu chế xuất.
 - Phát triển các loại hình doanh nghiệp và kinh tế hợp tác, hợp tác xã.
 - Đầu tư trực tiếp của nước ngoài (FDI) và đầu tư ODA.
 - Công tác phòng, chống lụt bão, tìm kiếm cứu nạn.
- b) Giúp Thủ tướng Chính phủ theo dõi và chỉ đạo: Bộ Công Thương; Bộ Xây dựng; Bộ Giao thông vận tải; Bộ Nông nghiệp và Phát triển nông thôn; Bộ Tài nguyên và Môi trường.
- c) Làm nhiệm vụ Chủ tịch Hội đồng quốc gia về tài nguyên nước; Trưởng Ban Chỉ đạo Nhà nước các Dự án trọng điểm về dầu khí; Trưởng Ban Chỉ đạo Tổ chức điều phối phát triển các Vùng kinh tế trọng điểm; Trưởng Ban Chỉ đạo Chương trình mục tiêu quốc gia ứng phó với biến đổi khí hậu; Trưởng Ban Chỉ đạo Trung ương về chính sách nhà ở và thị trường bất động sản; Chủ tịch Hội đồng quốc gia, Trưởng các Ban Chỉ đạo khác theo các lĩnh vực có liên quan.
- d) Các công việc khác theo sự phân công, ủy nhiệm của Thủ tướng.

Ngày 25/3/2008, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng ký Quyết định số 320/QĐ-TTg bổ nhiệm PTT Hoàng Trung Hải làm Trưởng ban Ban Chỉ đạo Quy hoạch và Đầu tư Xây dựng Vùng Thủ đô Hà Nội; ngày 12/9/2008, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng ký quyết định số 1250/QĐ-TTg về việc thành lập Ban Chỉ đạo Nhà nước các công trình, dự án trọng điểm ngành Giao thông vận tải, Trưởng ban là Phó TT Hoàng Trung Hải; ngày 4/5/2010, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng ký Quyết định số 580/QĐ-TTg về việc thành lập Ban Chỉ đạo Nhà nước Dự án Điện Hạt nhân Ninh Thuận, Trưởng ban là PTT Hoàng Trung Hải; ngày 15/4/2011, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng ký Quyết định số 546/QĐ-TTg, bổ nhiệm PTT Hoàng Trung Hải làm **Chủ tịch Ủy ban An ninh Hàng không Dân dụng Quốc gia**. Ngoài ra PTT Hoàng Trung Hải còn là Trưởng ban Ban chỉ đạo Nhà nước Dự án Thủy điện Sơn La; Trưởng ban Ban Chỉ đạo Nhà nước Xây dựng Bảo tàng Lịch sử Quốc gia; Trưởng ban Ban Chỉ đạo Xây dựng Nhà Quốc hội; Trưởng ban Ban Chỉ đạo Nhà nước về điều tra cơ bản tài nguyên - môi trường biển; Trưởng ban Ban Chỉ đạo Nhà nước về Quy hoạch điện VI, v.v.

(Từ đó, quý vị cũng có thể rút ra rằng ông Hoàng Trung Hải là thủ phạm chính khiến cho hàng loạt các dự án trọng điểm quốc gia rơi vào tay nhà thầu Trung Quốc, khiến cho hàng vạn công nhân Trung Quốc nghênh ngang như giữa chốn vô chủ trên khắp Việt Nam.)

* Theo ông Nguyễn Văn Hiến, Chủ nhiệm Ủy ban Tư pháp của Quốc Hội (người cùng quê Thái Bình với PTT Hoàng Trung Hải): "Những đơn thư tố cáo lãnh đạo Đảng, nhà nước mà tung lên mạng là rất nguy hiểm, và không loại trừ ai. Nay nếu ta công nhận hình thức tố cáo như vậy sẽ rất nguy hiểm." (Báo Vietnamnet ngày 23/8/2011: <http://vietnamnet.vn/vn/chinh-tri/36524/khong-nen-quay-lung-voi-khieu-nai-dong->

[nguoi.html](#)). Không hiểu nhận định này là do “trình độ” của ngài cựu Chánh án TANDTC hay còn vì lý do gì khác? Liệu có phải có ai đó đã chỉ đạo là phải “vơ vét” ngài “Tiến sỹ Luật học” này để bố trí cho đủ số ghế của Ủy ban Thường vụ QH hay không? (Báo Tuổi Trẻ ngày 28/11/2006: *Chánh án TANDTC Nguyễn Văn Hiến: “Vơ vét” để có đủ thẩm phán!* <http://tuoitre.vn/Chinh-tri-Xa-hoi/174877/%E2%80%9Cvo-vet%E2%80%9D-de-co-du-tham-phan.html>) Song may mắn là đa số thành viên Ủy ban Thường vụ QH vẫn còn đủ sáng suốt để quyết định bổ sung các hình thức tố cáo bằng thư điện tử, fax, tố cáo bằng lời qua điện thoại, bằng tài liệu nghe được, nhìn được... (Báo Vietnamnet ngày 12/10/2011: <http://vietnamnet.vn/vn/chinh-tri/43361/co-the-to-cao-qua-email-.html>).

BẢN CAM ĐOAN.

Tên tôi là: Lê Thị Phương Anh. sinh ngày 11/11/1984, CMND số 013720063 do công an Hà Nội cấp ngày 7/4/2004.

Tôi xin Cam đoan với các nhân:

- 1) Ông tôi, Lê Anh Hùng, là người hoàn toàn bình thường. Trước đây, khi ông tôi bị bắt ngày 25/11/2009, tôi (chị) ông tôi bị bệnh tâm thần là do tôi bị đe dọa với ép buộc.
- 2) Tôi hoàn toàn đồng ý với thủ tố cáo của ông tôi đối với các ông Nông Đức Mạnh, Nguyễn Tấn Dũng, Hoàng Trung Hải. Tôi là người nắm trong đường dây ma túy của phó thủ tướng Hoàng Trung Hải. Tôi là nhân chứng trực tiếp và cung cấp thông tin cho ông tôi.
- 3) Ông Nguyễn Minh Triết, chủ tịch nước, là người đã cùng tôi và chỉ đạo về ông tôi tố cáo tất cả các ông trên đây thể hiện chí tiết thống nhất kỷ cấp của ông tôi. Tôi hoàn toàn chịu trách nhiệm trước pháp luật về lời cam đoan của mình.

Quảng Trị, ngày 11/3/2011

Danh

11/3/2011

Lê Thị Phương Anh..

ngón trỏ trái

ngón trỏ phải của tôi.